

jeg den højtærede Justitsminister. Men saa mente den højtærede Justitsminister, at der havde været Urigtigheder i min Tale. Han søgte at paavise dette, men paaviste det ikke paa et eneste Punkt.

Jeg henviste til den højtærede Justitsministers Tale ved første Behandling, hvor han efter min Mening maatte erkende, at Socialdemokratiet var det eneste Parti, der vilde have en Retsreform, der var god, uden Hensyn til hvad den kostede, som altsaa stod paa det Standpunkt, at hvad der skulde til, maatte til. Det var den højtærede Justitsministers Ord, og dermed har han erkendt, at vort Parti er det eneste Parti, der vil en Retsreform, uden Hensyn til, hvad det koster, vil have den saa god som mulig. Saa kunde den højtærede Justitsminister kun komme derfra ved at sige, at det var ingen god Retsreform, som Folketinget tidligere havde vedtaget. Han fremkom her med den Udtalelse, at han kun med Overvindelse havde støttet Folketingets tidligere Forslag. Han sagde endvidere, at den var slet ikke folkelig; var der noget, den ikke var, saa var det folkelig. Her se vi altsaa den højtærede Justitsminister i meget bestemte og stærke Udtryk bryde Staven over det Arbejde, som Folketinget gjorde fra 1901—06, og kun ved at bryde Staven over dette Arbejde var Justitsministeren i Stand til at imødegaa mig. Det undrer mig i og for sig ikke saa meget, at Justitsministeren bryder Staven over Folketingets Arbejde den Gang, thi jeg har aldrig anset ham for nogen Demokrat eller for nogen frisindet Mand, heller ikke paa Retsplejens Omraade. Men det undrer mig dog, at han vil staa op og afsløre for Tinget og Offentligheden, at hans Tilslutning til Folketingets Standpunkt fra 1901—06 kun var Skrømt og Skin og Humbug og ikke alvorlig ment . . .

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, som ikke kunne passere.

Borghjerg: Udtrykkene karakterisere den Kendsgerning, som Justitsministeren i Dag har afsløret. Men jeg overlader til det høje Ting, hvad det vil mene om denne Afsløring, der her er fremsat af Justits-

ministeren. Jeg mener, at Folketinget her alvorligt mente, hvad det gjorde, naar det i 1901—06 vedtog den Retsreform, som det vedtog. Jeg ved, hvilket alvorligt og nidkært Arbejde der blev gjort i Udvalget, af hvilket jeg var Medlem fra 1901—03, og jeg mener, at vi vedtoge en saadan Retsreform, fordi vi ansaa den for den bedst mulige; det var virkelig et alvorligt Arbejde.

Jeg maa i hvert Fald, som jeg for Resten ogsaa gjorde ved første Behandling, i høj Grad beklage, at Justitsministeren ikke paa det Tidspunkt fortalte os, at den Retsreform, som vi vedtoge, og som Justitsministeren selv sluttede sig til, ikke var nogen folkelig Retsreform, men at det kun var med Overvindelse, han gik med til den. Det fik vi den Gang ikke det allermindste at vide om. Tværtimod, da Ministeren forelagde Proceskommissionens Forslag i Efteraaret 1901, erklærede han ganske vist, at han ikke kunde slutte sig til det paa alle Punkter, men han erklærede samtidig, at han i Samarbejde med Folketinget vilde ændre det, hvor det burde ændres. Det Samarbejde fandt Sted, og til det Resultat, der kom ud af Folketingsudvalgets Arbejde 1901—03, sluttede Justitsministeren sig fuldt ud uden at afvige derfra paa en Tøddel. Saaledes er Stillingen, men saa viser det sig jo, at Justitsministeren er af den Slags Politikere, at han, naar han ikke tror, Tiden er til at faa sine mindre frisindede Tanker, sine moderate, reaktionære Anskuelser gennemførte, slutter sig til det Flertal, der for Tiden har Magten, slutter sig dertil paa Skrømt, følger med, stiver sig af, naar frem til Magt og Anseelse, fordi han ved, at paa det Tidspunkt er han nødt til at staa sammen med Flertallet; men naar han vejrer, at Situationen er saadan, at han kan slippe fra det Standpunkt, han har staaet paa for at kunne komme til at beklæde den Stilling, han nu beklæder, saa løber han fra det, saa svigter han Folketinget og siger, at det var ikke alvorligt ment, og at det var kun med Overvindelse, at han gjorde det. Hele Justitsministerens Løbebane, saa længe han har eksisteret som offentlig Personlighed, er jo karakteriseret ved disse Justitsministerens Udtalelser i Dag. Det er en Mand, som aldrig har næret Spor af saglig poli-